

[Edel Saunto.]

Der er en række andre problemer, der må tages med i betragtning, når vi skal behandle spørgsmålet om udligning mellem kommunerne. Jeg kan således nævne, at hvis erhvervsskatten ikke var blevet afløst i 1959, måtte man formode, at erhvervsskatten til København fra disse stærkt voksende kommuner som fra de andre kommuner ville have været stadig stigende. uanset skatteændringerne, sådan som den var det i årene forud for 1959, hvor den steg med et par millioner kr. om året undtagen fra 1956-57 til 1957-58, hvor den steg med 4 mill. kr. Dette må følge af, at indkomstniveauet er væsentlig højere nu end i 1957-58, det år, der danner grundlaget for de nuværende tilsvar, og af, at der i Københavns kommune stadig skabes flere og flere arbejdspladser for flere og flere beboere i de andre kommuner. En af Københavns skattevæsen foretaget beregning tyder på, at erhvervsskatten uden fiksering ville være steget med de samme 2 mill. kr. om året, og at den også i de kommende år vil have samme stigning, hvis loven ikke bliver forlænget. Dette vil svare til, at afløsningstilsvaret til København burde stige med 20 pct., og at forhøjelsen for 1963-64 måtte blive endnu større.

Også hovedstadsudligningstilsvarene for Frederiksberg og Gentofte ville have været voksende, fordi indkomstniveauet er steget. Københavns skattevæsen har skønnet, at fikseringen af udligningstilsvaret i de 3 år har kostet Københavns kommune noget over 10 mill. kr., heraf bare i år 7 mill. kr. Navnlig Frederiksbergs tilsvar ville have været meget større, hvis det ikke var kommet til en fiksering, og der er ingen som helst grund til at tro, at denne stigning i udligningstilsvaret ikke ville være fortsat i de kommende år, hvis loven ikke havde fikseret det. Det er vel nok rigtigt, at Frederiksberg ved ikke at blive centralkommune har haft et tab på omkring 1 mill. kr., men jeg kan trøste min ærede kollega med, at Frederiksberg har tjent denne million mange gange ind ved den hovedstadsudligningsordning, der har fundet sted.

Københavns kommune kunne i sin tid med rette føle sig forfordelt, da erhvervsskatten og hovedstadsudligningstilsvaret blev fikseret. Når nu denne ordning skal

forlænges, må den igangværende prisudvikling, kommunens stigende betydning som arbejdssted for de andre kommuners beboere og alle de udgifter, der følger dermed, og den lave skatteprocent i de kommuner, der bærer langt den væsentligste del af tilsvarene til København, i hvert fald kunne begrunde, at tilsvarene ikke forlænges uændret, men forhøjes f. eks. med 10 pct. Jeg mener, at man i sin tid, da loven af 1959 blev vedtaget, skabte en procentvis forhøjelse for de kommende år, fordi man indså, at indtægtsstigningen ville betyde noget, og jeg mener som sagt, at man ikke burde forlænge uændret, men at man burde forhøje procenten.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Jeg var helt klar over, og det var de ærede ordførere vel også, at dette spørgsmål er et spørgsmål, som deler, jeg havde nær sagt partierne; ikke alene kommunegrupperne har jo forskellig opfattelse. De bymæssige kommuner har én opfattelse og centralkommunerne og købstæderne har en anden, men det viser sig jo også, at der her i salen er forskellige interesser og forskellige opfattelser inden for de forskellige partier, og sådan må det være, efter hvor man er valgt og hvor man bor.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen sagde, at den ordning, vi havde lavet, var en forsøgsordning, og det er jo rigtigt, at for udligningen i København skulle ordningen udløbe i 1961-62, medens derimod den almindelige, skal vi kalde det den generelle erhvervsskat, ikke skulle udløbe, men blot skulle til almindelig revision i 1961-62.

Det ærede medlem understregede, og det gjorde det ærede medlem hr. Poul Møller også, at det, der i og for sig er det afgørende, er, at man finder frem til en mere retfærdig ordning. Det kan jeg være helt enig i, så er blot spørgsmålet, hvordan denne ordning kan findes. Men jeg mener ikke, tiden er moden til, at denne retfærdige ordning kan gennemføres. Der foregår i øjeblikket så meget, som vi bør afvente, før vi kan træffe en endelig ordning. Jeg tænker her bl. a. på kommunallovskommissionen. Denne kommission har jo brugt, om jeg så må sige, den åbne dørs politik; den har lagt sine skitser frem til de forskellige amter, og kom-